

„POKROK“ vychodí každý piatok

Adresa pre všetky zásielky:

Josef Teslík, Uh. Skalica (Szokolca).

Osobny (inzeráty) účtujú sa ľavne a
platia sa vopred.

POKROK.

Predplatné poštou:

Na celý rok 2 kor. — Na pol roka
1 kor. — Jednotlivé čísla v expedícii
a pri zásielkach najmenej 20 výtiskov
stojí 2 hal.

Predplatné do cudzozemaka 5 kor.
Bezmenné a nevyplatené dopisy sa ne-
prijímajú.

Týždenník venovaný ku poučeniu a vzdelaniu slovenského ľudu.

Bomby.

Nasledujúci pozoruhodný prípad
udal sa nedávno.

Troja školskí chlapci: 7-ročný A.
Sv. . . . , 8-ročný V. K. . . . a 13-roč-
ný K. P. . . . , dohovorili sa, že budú
robiť „bomby“ dľa vzoru ruských re-
volucionárov.

Učupli si do kútika, aby na ich

„anarchistické počínanie nebolo upozor-
nené oko verejnosti, priniesli so sebou
„material“ a počali s výrobom „bomby“.

Táto nebezpečná hračka zle sa po-
darila chlapcom. Naplnili fľašu totiž
vápnom, naliali tam vody a fľašu za-
pehali zátkou. Ale v tom okamihu poč-
alo sa vápno hasiť a vriť. Fľaša vy-

buchla a kusy skla aj s vápnom roz-
letely sa na všetky strany. Dvaja chlap-
ci boli poranení na očiach. Päť hodín
to trvalo, kým mohli oči otvoriť. Jeden
ale oslepnul na čisto.

Tento prípad nech je výstrahou
pre rodičov a ihrajúce sa detky.

Nedostatok.

Všeobecne sa sťahujú roľníci naši na nedostatok pracovných síl. Nenie dost ľudí a veľký nedostatok je roľníckych pracovníkov, bo veľká čiastka pracovného ľudu sa sťahuje do tovární a Ameriky. Naši Slováci chodievali pred tým do sladovní do Viedne a Budapešti, toho roku už aj do Lublane išli v značnom počte.

Tie zlaté časy už prestaly, keď panstvom náš ľud pracoval za 20—25 krajciarov, a ešte za to bol povďačný „pantátovi“, že ho do roboty pozval. Pánstvo bolo všemohúce na celom okolíu, dnes i do našich krajov dovážajú delníkov a sice z Moravy.

Predtým naši chodievali na robotu do Moravy a dnes idú Slováci moravskí na robotu k nám. Predtým sa roľník tešil, keď mohol horko-čazko za vysokú cenu do nájmu (árendy) dostať kusok zeme, dnes nenie v stave svojej obrobiť a dáva do nájmu.

Každý roľník len toľko zeme môže udržať, koľko vládne so svojou domácou rodinou obrobit. V Skalici keď majú rodičia 4—6 dieťok, akonáhle sa ktorékoľvek vydá alebo oženi, hneď sa osamostatní, tak že na miesto jednej domácnosti utvorí sa 5—6 nových. Jak veľká ztrata sil je to, keď by tieto rodiny kým im dieťky nevyrastú, spolu ostaly a len jednu domácnosť viedli, pri rozamnom rozdelení práce by s ohromným ziskom pracovali. Neviedlo by sa šesť domácností, nevarilo by sa šesť obedov, nepralo by sa na šiestich miestach, neopatrovala by každá mladá gazdinka jednu kravičku, ale spolu udržaný majetok a domácnosť by nevyžadovala ani polovicu práce a so spojenými silami by sa racionálne dalo gazdovať, poľnosti by sa na čas obrobily a dôkladne, takto každý len živori pri svojej maličkosti a nemôže se zveladiť.

Naši mladí roľníci hneď túžia za samostatnosťou, chcú sa s otcovským majetkom hneď deliť, a nedbali by, keď by pre každého starého roľníka bolo miesto vo špitáli, kde by zdarma od cudzích ľudí živý bol.

Je to nedostatok lásky kresťanskej, chýba ľudu nášmu ten opravdivý cit kresťanský, ktorý sa javi v činnejši láske.

Takto zamýšľali starí pohania, ktorí učenie Kristovo neznali, a ktorým otec staručký bol len farchou, a nie potešením. Medzi bratmi a sestrami sa na miesto rodinnej lásky a svornosti udomácnila pekelná závišť, hnev a rozopry, ktoré oslabujú ľud náš.

Preto sme my proti nekonečnému deleniu majetkov, a horíme viacej za zákon Kristov ako mnohí farizeji, ktorí sa pod plášť zbožnosti ukrývajú a myslia, že spása ľudu nášmu vzrastne zo sladučkých rečí a z obráčení očí, my Krista v živote a v skutkoch hľadáme.

V.

Do pozornosti všetkým potravným spolkom a ich správam.

Keď ináč zdravý človek následkom neopatrnosti jeho na pr. rýchlym nastydnutím, nemiernym jedením a pitím zapríčini si chorobu rakovú v žalúdku alebo v črevách, nuž keď sa zaraz nepodrobí liečbe alebo operácii, raková rana vždy viac a viac sa rozmáha, tak že vyžerie celú vnútornosť tela a chorý človek v fačkých mukách podľahne smrti.

I s našimi potravnými spolkami sa podobne deje, jako s oným rakom napadnutým človekom; ony síce zdravé, pevné utvorily sa

na podporu chudobných rodín, ale čo že, keď mnohí nešľachetníci nadužívaním tejto dobroty dlhami (úverom) zapríčiniťi spolkom rakové rany; jakonáhle neučiníme k zamedzeniu tejto nákaze silné hate, nuž spolky naše jedon po druhom pomínú zo sveta.

A či nevieme, že už početné spolky takýmto spôsobom zmizly, chceme, aby ešte aj živoriace nasledovali po nich? Boh chráň a uchovaj! to sa nesmie stať! Preto teda snažne prosím správy spolkov, tam kde je to potrebné — svolat rýchlo súkromné (mimoriadne) shromaždenie, alebo aj inakším spôsobom na vedomie dať dlžníkom, aby si do adventa, teda ešte v novembri b. r. svoje dlhy zaplatili — do čista! Lebo ináč každý jedon bude museť svoje poplatky pravotným činom aj s výlahami v decembri zaplatiť.

Na žiaden pád neni dovoleno ostaté dlhy prepisovať na budúci rok, lebo už zo zkušenosťi vieme, že takéto prepísané dlhy mnohí odtajajú buďto zo zabudlivosti alebo zlomyselnosti. Potom, pravda my tie dlhy berieme za hotový groš, ktoré sa aj do čistého zisku zanese, o čo istá vec, že je aj čistý zisk, väčší, na ktorý sa 10% daň vrhne. Vidme, čo sa všetko robi s čistým ziskom: z neho sa vyplácajú 5% od účastín, 1% novoročné, 1% ide na rezervný fond a konečne z celého zisku vyrubia nám 10% vú daň; a vieme, že čistý zisk skoro z 2/3 dlhu pozostáva. Nuž kam by sme prišli takýmto hospodárením, veru len na psí tridsiatek.

Od nového roku musí sa správa prísne držať svojich stanov, ktoré dovolujú síce na úver dávať, ale len údom, aj tím iba do polovice alebo v najsúrnejšom páde do výšky jednej účastiny, čo sa zas musí za jedon mesiac zaplatiť, ináč vtedy ani takým údom sa nesmie viac sveriť. Ej žiaľbohu! sú nesvedomití ľudia, ktorí za dlhý čas chodili k židom kupovať, už cez jestvovania spolkov, a jako keby navedení boli bývali od našich kresťano-zrútych nepriateľov, znajúc milosrdenství spolkov nad chudobnými, aby tam hodne nakupovali na úver a potom aby spolok nechali zas spolkom byť.

A skutočne, táto pekelná ich machynácia sa im aj podarila: mnohí takí narobili až do 60 korún dlhu v spolku a potom sa zmyzli jako gáfer — chodia zas k židom; pravda tam za hotové dostanú. Nuž potom milé spolky smilujte sa nad takými chudobnými — ba 25 nečítaných lm vyfat na zadné oko — (obesit ich za palec dolu hlavou nad hnojovicou —) iné si nezasluhujú; lebo taký sú horší od nočných kmínov, títo najviac len v noci kradnú, ale tí tam to vo dne robia.

Nuž koniec koncom, tomuto zlému musí sa už v budúcom novembri odpomôcť, t. j. každý statočný dlžník, ktorý Boha v sebe nosí, vyplatí sa na ten čas. S inými urobí poriadok hlavný dozorca potravných spolkov.

L. H. z B.

Plemená dojného dobytká.

Přivazování telat na stání mělo by se úplně zanechat: čím více pohybu ve volném vzduchu jim můžeme dopřati do stáří asi dvou let, tím lépe.

Od napájení mlékem z dížky v prvních dnech se zrazuje, zvláště, děje-li se, jak je nejobvyklejší, — jenom třikrát denně. Malý, málo vyvinutý telecí žaludek není zařízen na zažívání velkého množství potravy, tele se přepije, zdrželi se a má při tom hlad. Nejsprávnější napájetí tele s mlékem aspoň osmkrát za deň z láhvi, tak-že žaludek má dosti času, aby vyměňoval potřebné a dostatečné množství žaludeční šťávy. Po osmi dnech lze však přejít k tomu, aby tele samo pilo z dížky, avšak ne méně než 5-krát za deň. Teplota mléka nemá býti menší 38 C. Po 15 dnech přejdeme k částečně zbiranému mléku, od 6 nebo 7 týdnů může nezbirané mléko úplně odpadnout,

zároveň se dá teleti asi 1/2 kg. dobře rozdělaného šrotu z ovsu. V této době poskytnuto budíž jednou denně teleti čerstvých okopnin, jichž dávka každý třetí den se má zvětšiti.

Ostatně sluší zpozmenuti, že různým telatům je třeba různé výživy; zde jde o studium jednotlivého zvířete spíše nežli o přesný plán všeobecný.

Býčci krmívají se obyčejně ostřeji než jalovičky, k čemuž však nikterak neradím. Na několika místech, na př. v Holandsku a j. opustili od toho a docílili tím venkocem lepší plodnosti u byků. Zvláště mohlo by méně unahlené vykrmování míti za následek, že plodnost do vyššího stáří se zachová. Dobře a silně živěná, souladně vyvinutá jalovice v stáří 20 týdnů, tedy při odstavu, měla by vážit asi 125—130 kg. a býček asi 130—140 kg.

Uvádím návrh plánu výchovy telat, kde hledí se docílit silných vyvinutých dojníc:

1.) Po 4 týdních předkládáme teleti trochu sena.

2.) Mléko nesmíme vařit, nýbrž jen zehřát na 58 C.

3.) Okopniný buďtež krájený na tenké lístky.

Hlavní podmínkou k vývinu telete jest: volný pohyb, čerstvý vzduch, nízká teplota ve chlévě — asi 12 C. — čisté stání, jež se často vyklidí občasným čistěním, dostatek píce a zejména okopnin.

Odstav telat jest často práci obtížnou neboť snadno přestává teleti na váze přibývati, což při správnem odstavu se však státi nesmí. Musí se proto ihned odpomáhati zvláštním přídatkem jadrné píce. Normálně vykrmené na němž tele má přibývati denne aspoň půl kg. Jest tedy důležito aby se pravidelním vážením denní přírůstek zjistil.

Uvádím postup krmění u odchovu telat:

Tabulka mléční píce.

Stáří	Mléko.		Šrot z ovsu	Okopniny
	Plné	zbyrané		
	kg.	kg.	kg.	kg.
1—3 den	1.5	—	—	—
4—6 "	3.0	—	—	—
7—9 "	4.5	—	—	—
10—12 "	6.0	—	—	—
13—15 "	6.0	1.5	—	—
16—18 "	4.5	3.0	—	—
19—21 "	4.5	4.5	—	—
4 týden	3.0	6.0	1/8	—
5 "	3.0	6.0	1/4	—
6 "	1.5	9.0	1/4	—
7 "	1.5	10.5	1/2	3
8 "	—	12.0	1/2	4
9 "	—	12.0	1/2	4
10 "	—	12.0	1/2	4
11 "	—	12.0	1/2	5
12 "	—	12.0	1/2	5
13 "	—	12.0	1/2	5
14 "	—	12.0	1/2	6
15 "	—	12.0	1/2	6
16 "	—	12.0	1.0	6
17 "	—	12.0	1.0	8
18 "	—	9.0	1.0	8
19 "	—	6.0	1.0	10
20 "	—	3.0	1.0	15
Kilogramů	150	1.214	67	1.380

Avšak jakkoli zajímavá jsou tato čísllice jest k tomu třeba velké opatrnosti jakož i mnoho pozornosti věnovati a důkladného cviku, pakli že si navikneme odchovávat teleta tímto způsobem dopěstujeme se typických kmenů a to kmenů „dojného dobytká“ a tímto způsobem povzbudíme trvalím mlékařstvím. (Pokrač. nasl.)

Odporúčajte Pokrok.

Dopisy.

— **Stupava.** Pánu *Stupavčanovi* na jeho dopis v 39. č. „Pokroku“, ktorým snaží sa obhajovať a opekňovať p. dek. Gonda (ačkoliev v „Pokroku“ som poslal o ňom ničoho, nečítal) musím pripomenúť, že ak už dáke zásluhy skutočné lebo myslené chce vyzdvihnúť a pánu dek. sa tým zavrhať — to je jeho vec. Ale ak je ozaj *Stupavčan* a *Slovák*, ktorý zná nie len dneskajšok ale i kusok „včerajška“, také náivnosti by predsa nemal písať ako je veta: „Nášho prev. pána dekana, Ignáca Gondu omŕľujú nám zlé a falošné jazyky, že je nám Slovákom nepriateľom...“ Lebo: „Tak falošnosť je to, čo o našom p. dekanovi píšú, lebo on náš slovenský ľud úprimne miluje...“

Nuž o tej úprimnej jeho láske k slov. ľudu najlepšie svedčí — meno pána Gondy. Viete Vy, pán *Stupavčan*, ako sa volal pôvodne pán Gond svojim statočným českým menom? Opýtajte sa ho, lebo dakoho, kto zná i kus „včerajška“. A viete ako to Česi hovoria: „Kdo sa za svoj jazyk stydí...“ Nuž veru kto sa „Stydí“ za svoje poctivé meno, ten istotne stydí sa i za svoj jazyk i ľud, a taký „hoden je potupy všetkých ľudí“ — i keby desať kostolov dal okrášliť (za nevlastné peniaze k tomu!) a keby i desať bohatých gazdov prehovoril, aby postavili jaskyne, lebo sochy svätých. O „horúcej“ láske pána dekana k slovenskému ľudu z iného stanoviska mohol by som ešte jedno — druhé napísať, no to nie je účelom mojich riadkov. Ak ale by ste chceli o nej vedieť nasilu, nuž opýtajte sa doktorého opravdového Slováka na blízku, koľko slovenských časopisov pán dekan odberá, kde a ako podporuje slovenské snahy, slovenských kandidátov atď. — ten Vám to istotne ešte lepšie objasní, ako by som to urobil ja — Vám neznámy.

— **Hasprunka.** Naša obec leží medzi lesami, žiadny o nej nevie, dokiaľ k nej samej neprijde. Nikto sa z nej neozíva, teda píšem ja a rozšírim znamenitú novinku, ktorá, hádam, nikde na svete sa doposiaľ neudala.

U nás v lesoch rástu hriby a rozličné huby, na ktoré chodil chudobný ľud a zaraboval si dajaký groš. Kto chodí na huby, aby s nimi mohol si dačo zarobiť, to už je i tak mizerák; dajaké ženičky, k inej práci neschopní ľudia, a sem-tam deti. Ale teraz sa už ani to nespíe. Malacké panstvo dalo huby a hriby v lesoch do arendy jednému židovi a nikto nespíe ísť na ne, iba keď má od žida cedulku. Ináče ho panskí hájníci oberú, nabijú alebo aj postrieliajú. Minulý týždeň istý tehlár zo závodskej tehelne vyšiel si na huby. Hájny Rudolf Miler prišiel na neho a postrelil ho do stehna. A to s guľkou! Guľka preletela stehno. Tehlár je teraz v prešporskej nemocnici a hájníka sobrali žandári a zaviedli do Malaciek, ale ho tam ihneď pustili na slobodu.

Čo bude nasledovať, nevie sa. Teda za mizerne huby nechá panstvo ľudí strieľať a ešte väčších žobrákov robiť, ako sú.

Musi to panstvo byť veľmi chudobné alebo zadlžené, keď už aj huby v lesoch dáva do arendy židom.

Toto je tá novinka.

F. P. Hasprunan.

Drobné zprávy.

Vinohradnícka zábava.

„Katóľsky Kruh“ v Skalici usporiada dňa 28. októbra v nedeľu večer o 8-jej hodine vo svojich miestnosťach **veľkú vinohradnícku zábavu** spojenú s prednáškou o vinohradníctve.

Každý účastník môže víno i burčák so sebou priniesť a spoludruhom zdarma ponúkať.

Predstavenie tohoročného vinobrania. Živé obrazy, spevy a vinohradnícké prednášky, vinohradnícky tanec.

Vstupné 50 halierov.

Zvláštne pozvánky sa nerozposielajú, každý poriadny človek je vítaný.

Ctenému obecnstvu do pozornosti!

Parné a vanové kúpele v hospodárskej pálenici vo Skalici sú už od 15. t. m. otvorené, bo pálenica už od tej doby pracuje.

Prosíme o hojnú návštevu, a sme presvedčení, že kto raz použije tieto kúpele a presvedčí sa o vzornej čistote a obsluhu, ktorá tam panuje, stane sa stálym návštvovateľom tohoto ústavu.

Upozorňujeme i smerodajné kruhy na to, žeby zo škôl hromadne boli žiaci vedení do týchto kúpeľ, aby nie len čistota mládeže napomáhaná bola, ale aby sa i rozličným chorobám predišlo. Veď čistota pol zdravia!

Správa kúpeľov by doista pri hromadnej návšteve úľavy poskytla, bo hojná návšteva by itak jej prospech napomáhala a účastníkom aj za miernejšie ceny poslúžila.

Ceny kúpeľov sú ako boly aj predtým.

— **Výborný starý syr** v mliekarni k dostaniu 1 kilo za 32 hal.

Zápas nemluvniatka o život. Nad mieru dojemný prípad udal sa v Čechách a noviny vyprávajú o tom, ako 14-mesačné dieťa bez cudzej pomoci samo pri živote sa zachovalo. Jeho matka vdova bola pri zamknutých dverách zachvátená mrtvicou (porazilo ju), a až po piati dňoch vŕľali sa susedia do jej bytu, keď im bolo nápadné, že nevychodí. Žena bola mrtvá, ale dieťa žilo, ale bolo v biednom vyhladovelom stave. Pri prezeraní bytu našlo sa, že dieťa samo si potravu hľadalo. Kolienska, lokte a ručičky malo do krvava zdrané, čo lazilo sem-tam, bo chodiť ešte nevedelo. Vyškriabalo sa do kasničky, kde matka mávala potraviny. Odtiaľ dieťa všetko povytahovalo a čo bolo k jedlu, to požilo. Kam nemohlo dosiahnuť, pritiahol si podnošku a tak dosiahol čo tam bolo. Zo stola stiahol prestieradlo a s nim to, čo bolo od jedla zostalo. Z kysničky na uhlie povyberalo odpadky od zeleniny a požilo ich. V otvorenej kuchyne prehodilo nádobu s vodou s hasilo takto svoju žižňu. A zachovalo sa pri živote, bárs aj muselo na zemi spať a zimu trpeť. Anjel strážny neopustil ho.

Taliano zbrojí. Taliansky minister vojny generál Viganò žiada od parlamentu dvestopäťdesiat millionov lir na mimoriadne vojenské ciele. Z tohto štvrt milióna kúpi nové kanóny pre delostrelectvo a týmito opevnia talianske hranice pozdĺž hraníc rakúskych. Talianska vláda už aj objednala za 40 millionov lir kanónov. Minister vojny vyhlásil, že jednou časťou tých diel vystrojí aj stoštyridsaťpäť ťažkých batterii, pre ľahké batterie objednal ale len lafetty. Opevnenie v prístavnom meste Ankone uvedie do dobrého stavu a nachystá väčšiu zásobu kamenného uhlia pre válečné lode. Jazdeckto opatrí automobilnými vozmi pre batožinu. Potom chválil opevnenie východných hraníc a vyhlásil, že alpejskí jágri sú neprevyšiteľní. — Talianska vláda vtedy budú pekné výhľady do budúcnosti.

— **Krádež.** Viedeňská polícia telegrafčne upovedomila budapeštiansky hlavný kapitanát, že medzi Viedňou a Budapešťou na rýchliku cestujúci zloději okradli bohatú Viedeňčanku Emiliu Mahlerovu. Z krádeže upodrievajú cestujúceho zlodēja Šimona Offenbergera, rodom z Nitry a Mateja Borošína. Zloději ukradli panej šperkov v hodnote 3000 korún. Zloději ušli nebudaj do Budapešti a reto tu našia polícia ich stopuje.

— **Spálil svoju manželku.** Z Debrecína sdeľujú: Imrich Palosi, hostinský v Hajduháze predvčerom hlásil sa na tunajšej policii a rozpovedal, že mu zhorel dom až po základy a že jeho manželka zahynula a i on sám len horko-ťažko sa oratoval. Vyznanie hostinského vzbudilo podozrenie a preto zavedené bolo vyšetrovanie. Vyšlo na javo, že Palosi sám podpálil svoj dom, svoju manželku zavrel do jednej izby, tak že nešťastnica nemohla ujsť a zhorela na uhol. Pálosiho zatkli.

— **Otrávil sa.** Z Koložváru sdeľujú, že 43 poslucháčov tamojšieho reformátskeho teologického ústavu za príznakov otrávenia ochorelo. Klerici v nedeľu večer jedli klobásky a tak neni vytvorené, že mäso bolo pokazené. 15 z nich nebezpečne ochorelo, no ich nemoc nedáva príčiny ku obavám.

Obety amerických železníc. Štatistika severo amerických štátov vydala priam teraz zprávu o počte nešťastlivých prípadoch na železničiach za rok od 1. júla 1905, do 30. júna 1906. Behom tohto roku bolo zabitých 9703 osôb a ranených 86 tisíc a 8 ľudí; teda na každý deň príchodí priemerne 26 zabitých a 218 ranených. — Pekné číslce to! —

BESÉDNICA.

Cesta do krčmy.

V jednom mestečku žil Ondrej Šedivý, gazda, ktorý však svoj majetok nezachoval neporušene; každý rok mu ubúdalo na majetku a konečne skoro upadol. Jeho vina bola, že znal cestu výtečne z krčmy do krčmy.

V jeden večer tiež tak hodne podčepčený sedel v krčme Ondrej a pán hostinský, žid, s veľkej lásky chytiac ho za krk vystričil ho von na ulicu. Tma bola ako v rohu, zstal a poberal sa domov. Šiel, ale kde, to sám nevedel; v každej hrádzke, v každej vode, blate sa našiel, len domov nevedel najst. Práve sa z blata dvíhal, šomrajúc: „Kde idem?“ pýta sa sám seba.

Tu ho ktosi chytiac za krk zvolal: „do pekla!“ Ondrej nastrašený pýtal sa ešte raz: „Kde idem?“ — „Do pekla“, znela odpoveď. Ondrej nalakaný triasol sa ako vŕba, ten voľakto chytil ho za vlasy a podpálil paklík sirkových zápalk, držiac mu ich pod nosom, fahal ho.

„Poď, už si mój.“

Ondrej sa už ani necítil od strachu, keď zbadal, že ten voľakto je ako čert; lebo mal kožuch obrátený tak, že mal vlnu na vrchu. — Ten „voľakto“ chytil ho za vlasy pevnejšie a dotiahol ho až ku samému domu, riekol mu:

„Ešte ti dám rok času, aby si všetko preslopal, ženu, deti nechaj v biele, potom prídem pre teba, o rok, rozumieš?“ A dal mu na rozlúčku jeden oľinok.

Ten „voľakto“ bol Ondrejov švagor, ktorý poznal svojho milovaného pána švagrička a vzal si ho do hlavy, že snád s týmto figlom odučí ho od slopanice. — Dobré rátal. Lebo od toho času Ondriško viac nebol načepčený.

Ján Trnovský.

Hľadám obuvníckeho pomocníka na zákazkovú prácu. Práca stála. Nastúpiť môže hneď.

Jan Mráz, obuvnícky master v Brockom.

Oznam. V jednej dedinke pri Holči je poltriedy a jedna dobre idúca teháleň na predaj. Ke kúpe je dostatočné 6000 korún; ostatnie môže byť ina ráty splatené.

Blížšie udá p. Jozef Teslik v Skalici.

Odporúčame naším rodinám „Kolínsku Cigóriu.“

Upozornenie. Ktorý páni hospodári ešte za umelé hnojiva svoje povinnosti nezapravili, žiadajú sa úctive, aby si do 1. novembra vec do poriadku uviedli.
Potravný spolok v Skalici.

Hľadám kolárskeho pomocníka, a jedného chlapca za učňa. Práca stála. Plat dľa dohovoru. Nastúpiť môžu hneď.
Lukačsy Jozef,
kolársky majster v Holiči.

keď Vám je takto vykrmené, keď má takéto laloky a od masti ani nevidí dobre, vtedy tešíte sa najväčšmi z neho a v duchu neraz rátate, koľko asi dostanete zaň a koľko tak centov môže mať!

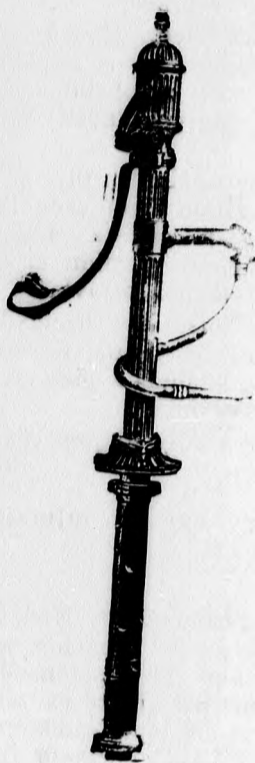
Ale veľa aj uznávajú, že nebyť krmneho vápna Hospodár, prasa ani o pol roka by Vám nebolo také ako je dnes. Preto ani tedy neustávajú pridávať denne típnu vápna, keby ste si mysleli, a toho už není treba.

**Zdravie statku, rýchly vývin statku a lacný chov statku docielit možno jedine pravidelným prikrmo-
vaním krmneho vápna so znač-
kou „Hospodár,“**

5 kg. ťažké blombované vrecúško stojí poš-
tou vyplatené 2 koruny 80 hal. 50 k. 12
korún v sklade.

Adressujte:

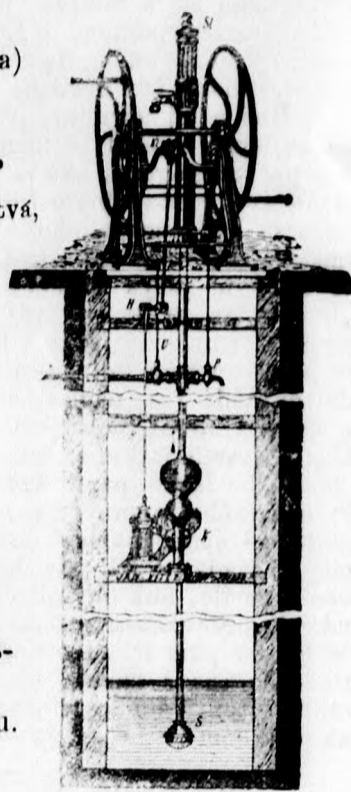
Jesenský
Lipt. Sv. Mikuláš.

Továrňu na vodovody a pumpy
Jan Vítěz v Prose (Morava)
sariaňuje s plnou zárukou najlepšie

pumpy

pre mestá, obce, veľkostatky, villy gazdovstvá,
tehelne, továrne, zah-
rady, mliekárne atď

Genfky a
rady zdarma.

Spolahnívi zástupci a cestujúci sa príjmu.

TELEGRAM!!

Sukne polovlnené po . . . 75-70 kr. a vyše.
Sukne grisetové vyšivané po 1 zl. 20 kr. a „
Sukne satenové tlačené modne po 93 kr. a „
Sukne kanafasové modne po 1 zl. 10 kr. a „
Sukne atlasové modne . po 1 zl. 5 kr. a vyše,
Sukne glotové, prádlo biele i delnicke, zástery
všetkých drnhov, ubrusy, soupravy, plátna, atď.,
všetko v rozličných farbách a modních vzor-
koch vyrába a dobiekrou ľavne zasiele:

tkalcovna A. Jelínka v Jimramově.

Vzoroky zdarma a fvanke.

Bratia kresťané! Podporujte malopriemysel!
a len čistou ručnou prácu:

Jozef Orlický,

veľkozávod plodinový a semenársky, vlastné na-
kladanie chýrne známych bzeneckých ogurkov.
Bzenec Morava.

Odporúča svoj sklad: šošovice, hrachu,
fazule, maku, kmínu a všetkých do oboru spa-
dajúcich plodín a zelenín: cibuľu, cesnak, kysa-
nú kapustu ogurky.

Pre jaro pôvodné repové semená v naj-
acnejších cenách.

Zástupca pre Uhorsko.

Jozef Pařízek, Szakolcza

Sviece kostolné

všetkých druhov

voskové a polovoskové
sviečky

stolné stearinové a parafínové, hladké
a krútené, biele lebo barevné, ďalej

mydlá

ku praniu a voňavé

(toiletne), všetky

v najlepšej jakosti dodava naj-
ľavnejšie

Prvá Královohradecká cis. a
král. dvornia továrňu
na sviečky, mydlá a voňavky

J. Pílnáček,
Hradec Králové, Kárl. České.

Založeno roku 1816.

Pre doctojne farné úradý zoláštne ľavne ceny!

Solídna česká kresťanská firma.

Odporúčajte „Pokrok.“